

Το Θεώρημα Stokes.

Προαπαιτούμενα:

- (A) Σφαιβιδικός διαν. πεδίο του \mathbb{R}^3
- (B) Προσαναζωτικός συνδυασμός κανονικής σφαίρας.
 - (i) Η περιφέρεια του \mathbb{R}^2
 - (ii) Γεικνωση ο-των \mathbb{R}^3 .

(A) Σφαιβιδικός Διαν. Πεδίο

Ορισμός

Έστω $\vec{F} = (P, Q, R)$ ένα C^1 διαν. πεδίο του \mathbb{R}^3 (δηλαδή οι συναρτήσεις $P, Q, R: \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}$ έχουν συνεχείς παραγώγους). Ο σφαιβιδικός του είναι το διανοσηματικό πεδίο

$$\text{rot } \vec{F} = \nabla \times \vec{F} = \begin{vmatrix} \vec{i} & \vec{j} & \vec{k} \\ \frac{\partial}{\partial x} & \frac{\partial}{\partial y} & \frac{\partial}{\partial z} \\ P & Q & R \end{vmatrix}$$

$$= \left(\frac{\partial R}{\partial y} - \frac{\partial Q}{\partial z}, \frac{\partial P}{\partial z} - \frac{\partial R}{\partial x}, \frac{\partial Q}{\partial x} - \frac{\partial P}{\partial y} \right)$$

Ειδικά εάν $\vec{F} = (P, Q, 0)$ είναι

$$\text{rot } \vec{F} = \left(\frac{\partial Q}{\partial x} - \frac{\partial P}{\partial y} \right) \vec{k}$$

(B) Προσαναζωδισμός (γεωμετρικός)
συνδρόμου κανονικής επιφάνειας

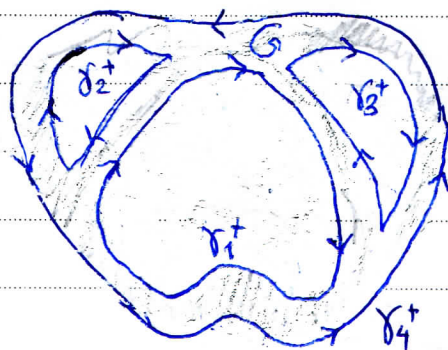
(i) Η περίπτωση του \mathbb{R}^2

Ορισμός. Έστω γ απλή, κλειστή, ορατή C^1 καμπύλη του επιπέδου. Η θετική φορά διαγραφής της γ , ορίζεται να είναι η φορά διαγραφής αντίθετα των δεικτών του ρολογιού. Συμβολίζουμε γ^+ την γ με την θετική φορά διαγραφής.

Παρατήρηση. Έστω $G \subseteq \mathbb{R}^2$ ζέωλο ώστε η

καμπύλη $\gamma = \partial G$ να είναι απλή, κλειστή, ορατή και C^1 . Η θετική φορά διαγραφής επί της γ , είναι εκείνη κατά την οποία, το G παραμένει στο αριστερό μας χέρι καθώς διατρέχουμε την γ .

Παράδειγμα Ένα επίπεδο ψωράκι Pretzel.

$$\partial G^+ = \gamma_1^+ \cup \gamma_2^+ \cup \gamma_3^+ \cup \gamma_4^+$$

Εδώ το ∂G αποτελείται από τέσσερις καμπύλες

Σχόλιο. Έστω γ καρπύλη του επιπέδου $\partial\Omega$

προσανατολισμός. Το $\partial\Omega$ ή γ περιλαμβάνει ένα αντιστροφή. Το Ω είναι εσωτερικά προφανές. Μα η απεικόνιση γ του γειτονικού αποτελεί ένα περιθώριο δόκοδο εχθίσημα (Θέσημα Ω)

(ii) Επιφάνειες στον \mathbb{R}^3

Έστω $S \subseteq \mathbb{R}^3$ κανονική επιφάνεια. Σε κάθε σημείο της S , ορίζεται μοναδιαίο κάθετο

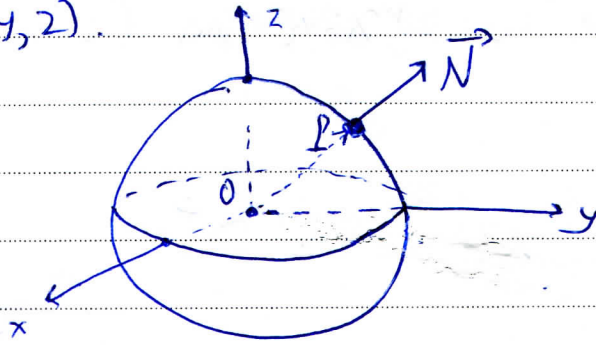
(εάν $S = \{ \vec{r}(u,v) : (u,v) \in D \}$) τότε $\vec{N} = \frac{1}{|\vec{r}_u \times \vec{r}_v|} \vec{r}_u \times \vec{r}_v$

Έστω $\gamma = \partial S$ η κανονική καρπύλη που αποτελεί το όριο της S (προσοχή! είναι όριο επιφάνειας)

Ορισμός. Η θετική φορά διαγραφής στα γ , είναι η φορά διαγραφής κατά την οποία, ως προς το κάθετο διανυσματικό πεδίο \vec{N} , διατρέχουμε την γ αντίθετα των δεικτών του ρολογιού. Συμβολίζουμε με γ^+ την γ εφοδιασμένη με τη θετική φορά διαγραφής.

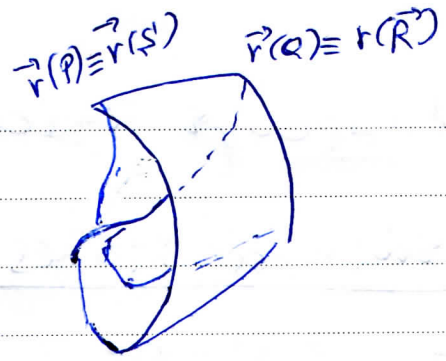
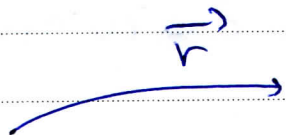
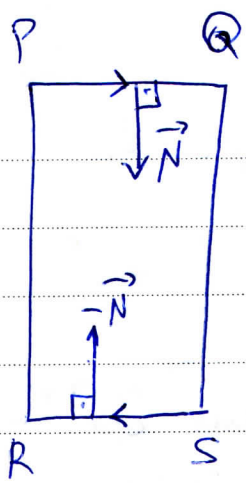
Σχόλιο 1. Η ύπαρξη σαφώς ορισμένου κάθετου διανυσματικού πεδίου \vec{N} για την S

έπεται από την υπόθεση μας ότι η S είναι κλειστή, και επομένως το \vec{N} θα έχει φορά "εξωτερικά" της S . Για παράδειγμα, η σφαίρα $S = \{(x, y, z) : x^2 + y^2 + z^2 = 1\}$ έχει ποσότητα κάθετο στο σημείο της $P(x, y, z)$ το διάνυσμα $\vec{N} = (x, y, z)$.

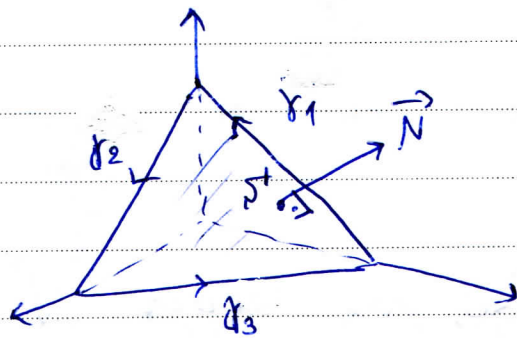
Οι επιφάνειες για τις οποίες υπάρχει σαφώς ορισμένο κάθετο διάνυσμα πεδίο καλούνται προσανατολισμένες. (Το θεώρημα Stokes ισχύει και για προσανατολισμένες επιφάνειες.)

Σχόλιο 2. Υπάρχουν επιφάνειες στο \mathbb{R}^3 που δεν είναι προσανατολισμένες. Η πλέον διάσημη είναι η διαμόρφωση "δωρίδα του Möbius". Θεωρούμε ορθογώνιο παραλληλόγραμμο ύψους PQRS και το διπλώνουμε ώστε το ζήτημα PQ να συμπίπτει με το ζήτημα SR. Η επιφάνεια που προκύπτει δεν είναι προσανατολισμένη, καθώς επιδέχοντας κάποιο \vec{N} επί του PQ και μεταφέροντας το προς το SR, το \vec{N} θα αποκτήσει την αντίθετη φορά.

Η λωειδα ως Möbius.

Παράδειγμα. Έστω $S' = \{ (x,y,z) : x+y+z=1, 0 \leq x,y \leq 1 \}$. Επιφάνεια επιπέδου.

$$\partial S' = \gamma_1 \cup \gamma_2 \cup \gamma_3 \quad \text{δπρου}$$

$$\gamma_1: \vec{r}_1(t) = (0, -t, 1+t), \quad -1 \leq t \leq 0$$

$$\gamma_2: \vec{r}_2(t) = (t, 0, 1-t), \quad 0 \leq t \leq 1$$

$$\gamma_3: \vec{r}_3(t) = (2-t, t-1, 0), \quad 1 \leq t \leq 2$$

Μπορούμε τώρα να διατυπώσουμε το Θέωρημα Stokes.

Έστω $S \subseteq \mathbb{R}^3$ κανονική επιφάνεια και $\partial S = \gamma$.
Εάν $\vec{F}: \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}^3$ είναι C^1 διαφ. πεδίο, τότε

$$\iint_S \text{rot} \vec{F} \cdot \vec{N} dS = \int_\gamma \vec{F} \cdot d\vec{r}$$

όπου \vec{N} το μοναδιαίο κάθετο διάνυσμα στην S .

Παραδείγματα

(1) Εάν $S \subseteq \mathbb{R}^2$, $\vec{F} = (P, Q, 0)$ τότε $\vec{N} = \vec{k} = (0, 0, 1)$
και ανακτούμε το Θέωρημα Green (αφ. / 90 γλ.)

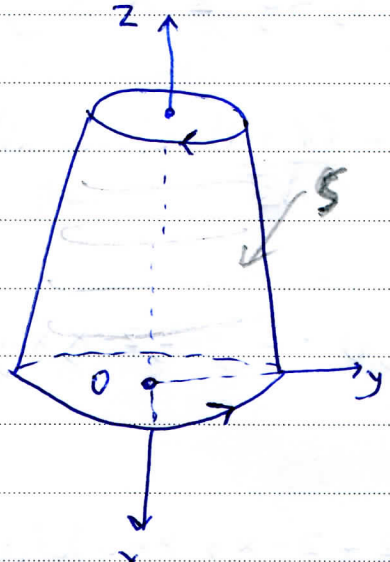
$$\iint_S \text{rot} \vec{F} \cdot \vec{k} = \iint_S \left(\frac{\partial Q}{\partial x} - \frac{\partial P}{\partial y} \right) dx dy = \int_\gamma P dx + Q dy$$

(2) Το Θέωρημα μας επιτρέπει να υπολογίσουμε
τη ροή του διαφ. πεδίου $\text{rot} \vec{F}$ μέσω της S
γνωρίζοντας τις ροές του \vec{F} μόνο στο ∂S .

(3) Εάν οι επιφάνειες S_1 και S_2 έχουν
κοινό σύνορο γ , τότε η ροή του διαφ. πεδίου $\text{rot} \vec{F}$

μίσω της \mathcal{S}' ισοδύναμη με την εσθή του διαν. πεδίου μέσω της \mathcal{S}' .

Σχόλιο. Το θεώρημα εξακολουθεί να ισχύει εάν το όριο της \mathcal{S}' αποξεραστεί από περισσότερες από μία κλειστές καμπύλες. Ο προσανατολισμός αυτών των καμπύλων ακολουθεί τον κανόνα του "αριστερού χεριού" που γυρίζουμε από την περίπτωση του \mathbb{R}^2 .

\mathcal{S}' : κώνος κίνος

\mathcal{S}' : Προσωπείο της Comedia Nova (~100πχ)

Εάν ορίτως το όριο της \mathcal{S}' αποξεραστεί από τις κλειστές καμπύλες $\gamma_1, \gamma_2, \dots, \gamma_k$, $k \in \mathbb{N}$ τότε για το C^1 διαν. πεδίο \vec{F} θα έχουμε

$$\iint_{\mathcal{S}'} \text{rot} \vec{F} \cdot \vec{N} \, d\mathcal{S}' = \oint_{\gamma_1} \vec{F} \cdot d\vec{r} + \oint_{\gamma_2} \vec{F} \cdot d\vec{r} + \dots + \oint_{\gamma_k} \vec{F} \cdot d\vec{r}$$